

Autistische kinderen krijgen op een gewone basisschool lang niet altijd het passende onderwijs waar ze recht op hebben. FOTO GETTY IMAGES/ISTOCKPHOTO

‘Hij moest normaal doen’

Kinderen met autisme krijgen lang niet altijd passend onderwijs.

Een moeder uit Venlo vertelt wat er misging in het reguliere basisonderwijs met haar autistische zoon.

VENLO

DOOR CAROLA DE BOER

Ze geeft een paar voorbeelden over haar autistische zoon: „Hij kan lastig stilzitten. Beweegt ook altijd met zijn handen, maar geef je hem een balletje of tengel, dan kan hij zich daardoor goed concentreren. En hij kan heel explosief reageren. ‘Het gebeurt in *mien kōp-ke*, ik heb er zelf geen invloed op’, zegt hij dan. Je moet ook heel gestructureerd en duidelijk opdrachten geven. Zorgen dat hij zo min mogelijk prikkels krijgt. Dus hem niet midden in de klas zetten. Als je dat als leerkracht weet en daar open voor staat, gaat het prima met onze zoon. Helaas is dat dit schooljaar niet gelukt. Hij is weggezet als lastig kind. Van zijn zelfbeeld is weinig meer over. Zijn schoolprestaties holden achteruit”, vertelt de Venlose moeder over haar achtjarige zoon, die ze kort geleden van de Willibrordusschool heeft afgehaald.

Vanwege de privacy willen moeder en zoon niet met hun naam in de krant.

Onkunde

„Na een lange discussie over ‘wel of geen hulp vanwege het budget’, kwam er uiteindelijk een ambulante begeleider meekijken in de klas. Om te beoordelen wat het kind en de leerkrachten nodig hebben. Ik heb buiten de school om allerlei wegen moeten bewandelen om dit voor elkaar te krijgen. Zelfs onze thera-

Hij is gekleineerd en weggezet als lastig kind. Van zijn zelfbeeld is niks meer over. Zijn schoolprestaties holden achteruit.

Moeder van autistische jongen

peut wilde hulp bieden. We werden niet gehoord. Op enig moment zei de leerkracht: ‘Het kind moet maar normaal doen’. Terwijl onze zoon de diagnose PDD-NOS en ADHD heeft. Ons gezin heeft al 2,5 jaar begeleiding waardoor het heel goed gaat. Behalve afgelopen schooljaar op school. We hebben het vertrouwen in deze school verloren en hebben gelukkig een plekje voor onze zoon gevonden in het speciaal onderwijs op de Talentencampus.”

„Het draait om communicatie en onkunde. Precies zoals in het landelijke rapport staat, dat ik ga aanbieden aan de Willibrordusschool. En onkunde is ook niet erg, want een leerkracht kan niet alles weten. Als ze op die school nou maar gezegd hadden: ‘We weten het niet, we zoeken het uit’. Maar ze luisterden zelfs niet. Als je je kind zo achteruit ziet gaan, ga je daar als ouders kapot aan.”

Complex

De directeur van de Willibrordus-

school, Erik Classens, erkent ruiterlijk „dat er wat ongelukkige dingen zijn gebeurd”. Hij vindt het jammer dat leerkrachten, directie en ouders soms „langs elkaar heen” hebben gepraat. „Het zijn complexe situaties, we hebben niet voor alles de expertise in huis. Het heeft ons veel energie gekost om die jongen bij ons te houden. Het is helaas niet gelukt. Dat moet een volgende keer beter. We kijken wat we hiervan kunnen leren”, zegt hij in een reactie.

Ook Peter van Eijk, bestuurder van Fortior, de scholenkoepel waar de Willibrordusschool onder valt, is van de kwestie op de hoogte. Hij vindt het goed dat de school het landelijke rapport ‘*Vanuit autisme bekeken*’ krijgt. „Maar het is een ontwikkelpunt voor alle scholen. We staan voor maatwerk, maar dat is in de praktijk best moeilijk. Dit signaal biedt kansen. We willen ervan leren.”